

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istorია

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XIII. De Simone Mago, & de altera Helena.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

AA. 11. scripta sunt in Actibus Apostolorum. A Ubi etiam illud habetur, Discipulos qui Antiochiæ morabantur, decrevisse pro suis singulos facultatibus stipem conferre, ad sublevandos fratres qui in Judæa degebant. Quod quidem illi etiam præstiterunt, missis ad Seniores pecuniis per manus Pauli & Barnabæ. Ceterum Helena illius, cujus mentio fit à Josepho, illustres etiamnum extant cippi in suburbii Hierosolymorum, quæ mutato nomine nunc Ælia appellatur: eamque A-diablenorum Reginam fuisse perhibent.

CAPUT XIII.

De Simone Mago.

Huc referet Niceph. c. 14. 27. lib. 2. & Euseb. cap. 21. infra l. 4.

IN TEREÀ cùm jam fides Servatoris nostri Jesu Christi ubique diffusa esset, hostis generis humani regiam Urbem sibi occupare satagens, Simonem illum de quo superius dictum est, eò destinat. Cujus nefariis artibus auxilium atque operam suam commodans, plurimos eorum qui Romæ degebant, in errorem inductos sibi mancipavit. Testatur id Justinus, qui non procul ab Apostolorum temporibus inter religionis nostræ sectatores maximè floruit. De quo viro inferius suo in loco ea quæ virtus ipsius postulat, dicturi sumus. Hic igitur in priore Apologetico quem pro nostra doctrina ad Imperatorem Antoninum conscripsit, sic ait: Post Domini nostri in cælum ascensum, inquit, immissi sunt à Dæmone homines quidam, qui se Deos esse dicerent. Quos quidem homines tantum abest ut perlecuti sitis, quin potius maximis honoribus affecistis. Ex iis fuit Simon D quidam Samaritanus, ortus è vico qui Gitton dicitur, qui principatu Claudii Augusti, cum per operationem Dæmonum multa magicæ artis miracula in Urbe vestra quæ Imperii caput est, edidisset, Deus à vobis est habitus, statuamque illi perinde ac Deo posuistis in Insula Tiberina inter duos pontes, cum hac inscriptione: SIMONI DEO SANCTO. Hunc Samaritani propè omnes, & ex aliis gentibus nonnulli, summum Deum esse confitentur, Helenam quoque venerantur, quæ initio quidem apud Tyrum urbem Phœnices

B

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ.

Περί Σίμωνος τεύχου.

Ἀλλὰ ᾧ τῆς εἰς τὸν Σαῦρα καὶ Κύβηλον ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς πάντας ἀνθρώπους ἡδὴ διαδεδομένης πίστεως, ὁ τῆς ἀνθρώπων πολέμιος Σατῆρας, τῷ βασιλευσάντων σαργασαδαίῳ πόλιν μηχανώμενος, ἐνταῦθα Σίμονα τὸν πρῶτον δεδηλωμένον ἀγείρει καὶ δὴ ταῖς ἐντέχνους τὰνδρὸς σωμαρομήνῳ γοητείαις, πλείους τῶν τὴν Ῥώμην οἰκουμένων ἐπιτῶν πλάνῳ σφετερίζεται. Ἐλοῖ δὲ τὸ μετὰ πολὺ τῶν Ἀποστόλων ἐν τῷ καθ' ἡμᾶς διαπρέψας λόγῳ Ἰησοῦ, περὶ τὰ σαργασαδαίῳ καὶ καιρὸν σαργασομῆ. καὶ μοι λαβὼν ἀνάγνωθι τὰδε τὴν γραφήν, ἢ ἐν τῇ σαργασαδαίῳ πρὸς Ἀλιωνίων πρὸς τὸ καθ' ἡμᾶς δόγματῳ ἀπολογία γραφῶν ὡδε φησὶν. καὶ ἐπὶ τῷ ἀνάληψιν τῆς Κύβητος εἰς ἕρπον, προσεβαλόντες οἱ δαίμονες ἀνθρώπους ἰσᾶς, λέγοντας ἑαυτοὺς εἶναι Θεούς· οἱ ἕμῶν ἐκ ἐδωχθησαν ὑφ' ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ ἡμῶν ἡξιώθησαν· Σίμονα μὲν ἵνα Σαμαρεῶν τὸν διπλὸν κόμισι λεγομένης Γιττῶν, ὃς ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος διατῆς τῶν ἐνεργουμένων δαιμόνων τέχνης δυνάμεις μαγικὰς ποιήσας ἐπὶ τῇ πόλει ὑμῶν τῇ βασιλίδι Ῥώμην, Θεὸς ἐνομιάθη, καὶ ἀνδριανῆτι παρ' ὑμῶν ὡς Θεὸς τετίμηται, ἐν τῷ Τίβερει ποταμῷ μετὰ τῶν δύο γεφυρῶν, ἔχων ἑπιγραφῶν Ῥωμαϊκῶν ταύτην, Σίμωνι δ' ἐὼ σάκτω ὅπερ ἐστὶ Σίμων Θεὸς ἀγίῳ, καὶ ἕδον μὲν πάντες Σαμαρεῖς, ὅλοι δὲ καὶ ἐν ἄλλοις ἔθνεσιν, ὡς τὸν πρῶτον Θεὸν ἐκείνον ὁμολογουμένως προσκυνῶσι καὶ Ἐλένην ἵνα τὴν συμπρωνοήσασαν αὐτῶν κατ'

ἐκείνο τὸ καιρὸν, ὡς ἄλλοτε ἐπὶ τὴν γὰρ σαβί-
 σαν ἐν τῷ Ἰσραὴλ τῶν Φοινίκης, τῶν ἀπὸ αὐτῶν πρῶτον
 ἔνομιον λέγουσιν. ταῦτα μὲν οὖν σιμωάδει δὲ
 ἀπὸ τῆς οὐκ εἰρήναις ἐν πρῶτον τῶν πρὸς τὰς
 αἵρέσεις, ὅμοια τὰ ὡς τὸν ἀνδρα καὶ τῶν ἀνα-
 σιαν, καὶ μιὰν αὐτῶν διδασκαλίαν ὑπογρά-
 φων ἰὼ ἐπιτεῖ παρὸν τὸν ὡς τῶν ἀν εἰ καὶ ἀ-
 λέγειν, παρὸν τοῖς βελομένοις, καὶ τῶν μετ' αὐ-
 τὸν καταμέρους αἰρεσιάρχων τὰς δόξας καὶ
 τὰς βίβλους, καὶ τῶν ὑποδιδάσκων διδασμάτων τὰς ὑπο-
 θέσεις, τὰ τε πᾶσιν αὐτοῖς ἐπιτελεθῆναι
 διαγνώσασθαι, καὶ παρέρχον τῆ δεδηλωμένη τῶ
 εἰρηναίᾳ ὡς ἀδεδομένα βίβλων. πάσης μὲν
 ὡν δέχνηγον αἵρέσεως, πρῶτον γράσας τὸν Σί-
 μονα παρελήφα μὲν, ὅτι καὶ εἰς δευτέρου οἱ τὴν
 καὶ αὐτὸν μελιόνας αἵρεσιν, τῶν σώφρονα ὡς
 διὰ καθαρότητά βίβλος ὡς πᾶσι βεβοημένῶν
 χριστιανῶν φιλοσοφίαν ὑποκεινόμενοι, ἧς
 μὲν ἐδόξαν ἀπαλλάτθαι ὡς τὰ εἰδωλα
 δεισιδαιμονίας ἐδὲν ἦσαν αὐτοῖς ἐπιλαμβά-
 νοῦναι, καὶ ἀπίπτοντες ἐπὶ γραφὰς καὶ εἰκόνας,
 αὐτῶν τε τῶ Σίμωνος καὶ τῆς σὺν αὐτῶν δηλω-
 θείσης Ἑλένης, θυμιάμασι τε καὶ θυσίαις
 καὶ σπονδαῖς τέττας θρησκευέν ἐπιχειροῦντες
 τὰ ὡς τῶν αὐτοῖς ἀπορρήτοτερα, ὡν φασὶ τὸν
 πρῶτον ἐπακασάντα ἐκπλαγίστα, καὶ κατὰ
 ἡπαρ αὐτοῖς λόγων ἐγράψον θαμβωθῆσθαι,
 θάμβους ὡς ἀληθῶς καὶ φρενῶν ἐκστάσεως καὶ
 ματίας ἐμπλεωτῆ χάνει. τοιαῦτα ὄντα, ὡς
 μὴ μόνον μὴ δυνάτα εἶναι ὡς ἀδοθῆναι γρα-
 φῆ, ἀλλ' ἐδὲ χεῖλεσιν αὐτὸ μόνον δι' ὑπερβο-
 λὴν αἰχρεργίας τε καὶ ἀρρητοποιίας, ἀνδράσι
 σώφροσι λαλῆθῆναι. ὁ, τίποτε γὰρ ἀν εἰη ἡ
 ἔπινοηθεῖ παντὸς αἰχρῆ μιανώτερον, τῶ
 πᾶν ὑπερηκόμισεν ὁ τῶνδε μυσαρῶν αἰ-
 ρεσις, τὰς ἀθλίαις καὶ παντοῖων ὡς ἀληθῶς
 κακῶν σεσωρομύθους γυναιξὶν ἐκκαταπα-
 ζόντων.

A publicè in lupanari prostituta, postea
 verò ubique Simonem assectata est :
 eamque primam summi Dei notio-
 nem esse affirmant, Hæc Justinus.
 Cui subscribit etiam Irenæus in pri-
 mo contra Hæreses libro, in quo vi-
 tam hominis & impietatem & impu-
 rissimam doctrinam exponit. Quam
 quidem hoc loco referre superfluum
 fuerit, quippè cum non ipse modo
 Simonis, sed & reliquorum hæ-
 reticæ pravitatis auctorum initia, vi-
 tant, fallorum dogmatum causas ac
 rationes, studia denique & instituta
 singulorum, ex supradictis Irenæi libris
 à quo hæc accuratè tradita sunt, li-
 ceat volentibus cognoscere. Sanè
 hunc Simonem hæreticæ pravitatis
 principem atque auctorem fuisse ac-
 cepimus. Undè ad nostram usque æ-
 tatem quicumque ejus sectam profi-
 tentur, cum se Christianam religio-
 nem plenam modestiæ & sanctitatis
 amplecti simulaverint : tamen & ad su-
 perstitiosum demonum cultum quem
 abjicere visi fuerant, deinceps nihilo-
 minus relabuntur, dum ante Simonis
 & supradictæ illius Helenæ picturas
 atque imagines proni sese abjiciunt,
 eosque suffimentis & sacrificiis ac li-
 bationibus colere non verentur. Et
 quæ apud illos secretiora habentur,
 quibus auditis protinus animos au-
 dientium ajunt percelli, & ut verbis
 utar oraculi quod perscriptum habent,
 obtupesceri : reverà stuporis & de-
 mentiæ atque insanix plenissima sunt :
 adeò ut non modò scriptis prodi, sed
 ne sermone quidem efferi possint à
 modestis hominibus, ob nimiam tur-
 pitudinem atque obscenitatem. Ni-
 hil enim tam impurum aut esse aut ex-
 cogitari unquam potest, quod flagi-
 tiosissima illorum secta longo inter-
 vallo non superet, dum miseris atque
 omni scelere coopertis mulieribus il-
 ludunt.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ΄.

Περὶ τῆς κατὰ Ρώμην κηρύξεως Πέτρου τοῦ Ἀποστόλου.

Τοιαῦτων κακῶν πατέρα καὶ δημιουργὸν
 τὸν Σίμονα καὶ ἐκεῖνο καιρὸν, ὡς ἄλλοτε
 μέγαν καὶ μέγαν ἀντίπαλον τῶν θεωρεσιῶν
 τῶν Ἰουδαίων ἡμῶν Ἀποστόλων, ἡμισόκαλος καὶ
 τῆς ἀνθρώπων ἐπίβουλος Ἰουδαίας πονηρῶς
 δυνάμις ὡς ἐξήσαστο. ὁ μὲν δ' ὡν ἡ θεία καὶ

CAPUT XIV.

De predicatione Petri Apostoli in urbe Roma.

Hunc igitur tantorum scelerum
 auctorem atq; architectum Simo-
 nem demon virtutis inimicus, & homi-
 num saluti infestissimus his temporibus
 in medium produxit, ut magnis & ad-
 mirabilibus Servatoris nostri Aposto-
 lis par adversarius confisteret. Verum